Mishnah Berakhot - Chapter 1

(translated from Sefaria.org)

Mishnah 1 -

מֵאֵימָתִי קּוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּעַרְבִית. מִשָּׁעָה שֶׁהַכּּהָנִים נְלְאֶכֹל בִּתְרוּמֶתָן, עַד סוֹף הָאַשְׁמוּרָה נְּכְנָסִים לֶאֱכֹל בִּתְרוּמֶתָן, עַד סוֹף הָאַשְׁמוּרָם, עַד הָרָאשׁוֹנָה, דְּבְרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים, עַד חֲצוֹת. רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַד שָׁיַּעְלֶה עַמּוּד הַשָּׁחַר. מַעֲשֶׂה שֶׁבָּאוּ בָנָיו מִבֵּית הַמִּשְׁתָּה, אָמְרוּ לוֹ, לֹא קָרִינוּ מֵעֲשֶׂה שֶׁבָּאוּ בָנִיו מִבֵּית הַמִּשְׁתָּה, אָמְרוּ לוֹ, לֹא קָרִינוּ מֵעֲשֶׂה שָׁבָּאוּ בָנִיו מִבֵּית נְמִנְּלְ אָלָה עַמּוּד הַשַּׁחַר, וְלֹא זוֹ בִּלְבַד, אֶלָּא כָּל מַה שָׁאַמְרוּ חֲכָמִים עַד חֲצוֹת, מִצְוֹתָן עַד שָׁיַּעְלֶה עַמּוּד הַשְּׁחַר. וְכָל הַנָּאֶכָלִים לְיוֹם אֶחָד, מִצְּוָתָן עַד שִׁיּעְלֶה עַמּוּד הַשָּׁחַר. אִם כֵּן, לָמָה אָמְרוּ חֲכָמִים עַד שָבִּר, אִם כֵּן, לָמָה אָמְרוּ חֲכָמִים עַד יְבַבָּר, אִם כֵּן, לָמָה אָמְרוּ חֲכָמִים עַד הַשְּׁחַר. אִם כֵּן, לָמָה אָמְרוּ חֲכָמִים עַד יִחֲצוֹת, כְּדֵי לְהַרְחִיק אֶת הָאָדֶם מִן הָעֲבֵרָה : חֲצִבֹּרָה מִן הָעֲבֵרָה מִן הָעֲבֵרָה מִן הָעֲבַרָה מִן הַעְבֵּלָה עַמּוּד הַשְּׁחַר. אִם כַּן, לָמָה אָמְרוּ חָכָמִים עַד : חֲצִוֹת, כְּדֵי לְהַרְחִיק אֶת הָאָדָם מִן הָעֲבֵרָה מִן הָעֲבֵרָה :

From when may one recite Shema in the evening? From the time when the Kohanim go in to eat their Terumah [produce consecrated for priestly consumption], until the end of the first watch – so says Rabbi Eliezer. And the Sages say: Until midnight. Rabban Gamliel says: Until the break of dawn. It once happened that his [Rabban Gamliel's] sons came from a house of feasting. They said to him: We have not recited Shema. He said to them: If dawn has not broken, you are obligated to recite it. And [this is true] not only in this case; rather, in all cases where the Sages said that [some precept can be performed only] until midnight — their precepts are [still in force] until the break of dawn. [For example:] Burning the fats and limbs [of the sacrifices, on the Temple altar] — their precepts [can be performed] until the break of dawn. And [another example:] all [sacrifices] which may be eaten for one day — their precepts [of eating them can be

performed] until the break of dawn. If that is so, why did the Sages say, "until midnight"? To distance a person from transgression.

Mishnah 2 -

מֵאֵימָתִי קּוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִית. מִשֶּׁיַּכִּיר בֵּין הְּכֵלֶת לְלָבָן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בֵּין הְּכֵלֶת לְכַרְתִּי. וְגוֹמְרָהּ עֵד הָנֵץ הַחַמָּה. רַבִּי יְהוֹשֵׁע אוֹמֵר, עַד שָׁלשׁ שָׁעוֹת, שֶׁכֵּן דֶּרֶךְ בְּנֵי מְלָכִים לַעֲמֹד בְּשָׁלשׁ שָׁעוֹת. הַקּוֹרֵא מִכָּאן וְאֵילָךְ לֹא הִפְּסִיד, כְּאָדָם הַקּוֹרֵא בַתּוֹרָה:

From when may one recite Shema in the morning? From when one can distinguish between Tekhelet [purple-blue wool] and white. Rabbi Eliezer says: [The earliest time for Shema is when one can distinguish] between Tekhelet and the color of leek, and one must finish reciting it by sunrise. Rabbi Yehoshua says: [One may recite Shema] until three hours [of the day], for such is the way of the sons of kings, to arise at the third hour. If one recites [Shema] later than this, he has not lost out, [but rather is] like one who reads the Torah.

Mishnah 3 -

בּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים, בָּעֶרֶב כָּל אָדָם יַטּוּ וְיִקְרְאוּ, וּבַבּּקֶר יַעַמְדוּ, שֶׁנֶּאֶמַר (דברים ו) וּבְשָּׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךְ. וּבְבּקֹר יַעַמְדוּ, שֶׁנֶּאֶמַר (דברים ו) וּבְשָּכְבְּךָ וּבְקוּמֶךְ. וּבְיּלָ אוֹמְרִים, כָּל אָדָם קוֹרֵא כְּדַרְכּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר וּבְשָׁכְבְּךָ (שם) וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ. אִם כֵּן, לָמָה נֶאֱמַר וּבְשָׁעָה שֶׁבְּנִי אָדָם שׁוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שֶׁבְּנִי אָדָם שׁוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שֶׁבְּּנֵי אָדָם שׁוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שֶׁבְּּנִי אָדָם שׁוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שֶׁבְּנִי אָדָם שוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שֶׁבְּּנִי אָדָם שוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שֶׁבְּּנִי אָדָם וּוֹרְבְיִי בִית שַׁמַּאי, וְסִכַּנְתִּי בְעַצְמְרָ, וְהִטֵּתִי לָקרוֹת, כְּדִבְרֵי בֵית שַׁמַּאי, וְסִכַּנְתִּי בְעַצְמְרָ, מְפְּנִי הַלְּסְטִים. אָמְרוּ לוֹ, כְּדֵי הָיִיתָ לָחוּב בְּעַצְמְרָ, מְפְּנֵי הַלְּסְטִים. אָמְרוּ לוֹ, כְּדֵי הָיִיתָ לָחוּב בְּעַצְמְרָ,

שַׁעַבַרְתַּ עַל דִּבְרֵי בֵית הְלֵּל:

The school of Shammai says: In the evening all people should recline and recite [Shema], and in the morning they should stand, since it says [in the verse (Deut. 6:7)], "And when you lie down and when you arise." But the school of Hillel says: Each person may recite it in his usual way (posture), since it says (ibid.), "And when you walk on the road." If so, why does it say "and when you lie down and when you arise"? —[It means:] at the time when people are lying down, and at the time when people are arising. Said Rabbi Tarfon: "I was once traveling on the road, and I reclined to recite [Shema] in accordance with the view of the school of Shammai, and [by doing so] I put myself in danger of [attack by] bandits." They [the other Sages] said to him: "You would have deserved to be guilty for your own fate, since you went against the view of the school of Hillel."

Mishnah 4 -

בַּשַּׁחַר מְבָרֵךְ שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבָעֶרֶב שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וּשְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ. אַחַת אֲרֻכָּה וְאַחַת קצָרָה. מָקוֹם שֶׁאָמְרוּ לְהַאְרִיךְ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְקַצֵּר. לְקַצֵּר, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַאֲרִיךְ. לַחְתֹּם, אֵינוֹ רַשַּׁאי שֶׁלֹּא לַחֲתֵּם, אֵינוֹ רַשַּׁאי לַחְתֹּם. וְשֶׁלֹּא לַחְתֹּם, אֵינוֹ רַשַּׁאי לַחְתּם:

In the morning one says two blessings before it [Shema] and one after it, while in the evening one says two blessings before it and two after it, a long one and a short one. Where they said to make the blessing long – he may not shorten it. [Where they said] to make the blessing short – he may not lengthen it. [Where they said] to conclude it – he is not permitted to omit the conclusion. [Where they said] not to conclude it – he is not permitted to conclude.

Mishnah 5 -

מַזְכִּירִין יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עְזַרְיָה, הָרֵי אֲנִי כְּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאָמֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת, עַד שֶׁדְּרָשָׁהּ בֶּן זוֹמָא, שֶׁנָּאֱמֵר (דברים טז) לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְרָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךְ, הַיָּמִים. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךְ, הַלֵּילוֹת. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים, יְמֵי חַיֶּיךְ, הָעוֹלָם הַזֶּה. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךְ, וֹחְכָמִים אוֹמְרִים, יְמֵי חַיֶּיךְ, הָעוֹלָם הַזֶּה. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךְ

One must mention the exodus from Egypt at night. Rabbi Elazar ben Azaryah said: "Behold, I am like a seventy-year-old man, yet I could not win [the argument against the other sages] having the exodus from Egypt recited at night, until Ben Zoma derived it [from a Biblical source]." "[He derived it as follows:] It says (Deut. 16:3), 'In order that you may remember the day when you left Egypt for all the days of your life." "Now, 'days of your life' means the days; 'All the days of your life' [includes also] the nights." But the Sages say: "Days of your life" means the present world; "All the days of your life" includes also the era of Mashiach.